

КНА УАПЗ "УКРПОШТА" Київ 53

ВУЛ.АРТЕМА,59/65

ПН 215600426655

ФН 2659022457

ПАВ/МК

0405327233416

ЛИСТ РЕКОМ.

КОМУ: ОКРУЖНИЙ АДМІН

КУДІН: 01601 КИЇВ-МСП

НАСА:

0,204 КГ

ЗА НАСУ:

5,70 ГРН.

МАРКИ КЛ.:

5,70 ГРН.

СУМА

0,00

ДАТА 18-03-2015 ЧАС 18:41:52 N°0802

З. Н. Б600006194

ФІСКАЛЬНИЙ ЧЕК

До: **Окружного адміністративного суду
м. Києва**

01601, м. Київ,

вул. Командарма Каменєва, 8, корпус 1

✓ **Позивач: Кравець Ростислав Юрійович**

04053, м. Київ, пров. Бехтерівський, 4-6

Тел.: (044) 229-69-50

**Відповідач: Національна комісія, що здійснює
державне регулювання у сферах
енергетики та комунальних послуг**
03057 м. Київ, вул. Смоленська, 19
Засоби зв'язку невідомі

Позов немайнового характеру

**Адміністративний позов
про визнання протиправного та скасування
Постанови**

**Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах
енергетики та комунальних послуг
від 26 лютого 2015 року №231/26676**

Конституція України закріплює, що Україна є суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава, в якій визнається і діє принцип верховенства права.

Згідно **ст. 3 Конституції України** людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.

Для утвердження і сприяння захисту встановлених соціальних цінностей держави в Україні серед інших інститутів було створено адвокатуру - єдиний незалежний недержавний самоврядний інститут, що забезпечує здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги для належної реалізації принципів верховенства права та законності.

Згідно **ч. 1 ст. 7 Правил адвокатської етики, затверджених Установчим З'їздом адвокатів України 17.11.2012 року**, у своїй професійній діяльності адвокат (адвокатське бюро, адвокатське об'єднання) зобов'язаний використовувати всі свої знання та професійну майстерність для належного захисту й представництва прав та законних інтересів, сприяти утвердженню та практичній реалізації принципів верховенства права та законності.

З огляду на це, Позивач, як адвокат, враховуючи специфіку та комплексний характер обов'язків, що покладені на адвокатуру, усвідомлюю служіння інтересам не лише конкретного клієнта, а й суспільства в цілому, з метою дотримання та утвердження принципів законності і верховенства права та недопущення можливих порушень інтересів суспільства звертається до суду із даним позовом.

26 лютого 2015 року Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики та комунальних послуг (далі – «Відповідач») було прийнято Постанову «Про встановлення тарифів на електроенергію, що відпускається населенню» №220 (далі – «Постанова №220»).

Постановою №220, встановлено:

- 1) Тарифи на електроенергію, що відпускається населенню, на період з 01 квітня 2015 року по 31 серпня 2015 року включно, що додаються;
- 2) Тарифи на електроенергію, що відпускається населенню, на період з 01 вересня 2015 року по 29 лютого 2016 року включно, що додаються;

3) Тарифи на електроенергію, що відпускається населенню, на період з 01 березня 2016 року по 31 серпня 2016 року включно, що додаються;

4) Тарифи на електроенергію, що відпускається населенню, на період з 01 вересня 2016 року по 28 лютого 2017 року включно, що додаються;

5) Тарифи на електроенергію, що відпускається населенню, з 01 березня 2017 року, що додаються.

Дана постанова набирає чинності з 01 квітня 2015 року.

Звертаю увагу суду, що Постановою №220 НКРЕКП затвердила підвищення тарифів на електроенергію для населення. **Окрім нових тарифів, які тепер будуть однаковими для мешканців будинків з газовими та електроплитами**, змінені в т.ч. розміри блоків споживання. Так, з 1 квітня по 31 серпня 2015 року тариф буде становити:

для першого блоку споживання (домогосподарства з обсягом споживання до 100 кВтг) – 36,6 коп./кВтг;

для другого блоку споживання (домогосподарства з обсягом споживання від 100 до 600 кВтг) – 63 коп./кВтг;

для третього блоку споживання (домогосподарства з обсягом споживання понад 600 кВтг) – 140,7 коп./кВтг.

Вважаємо, що положення Постанови №220 є такими, що суперечать вимогам чинного законодавства, порушує права та законні інтереси споживачів послуг у сфері електроенергетики, а, отже, дана постанова підлягає скасуванню, виходячи з наступних підстав.

Відповідно до **ч. 1 ст. 6 Кодексу адміністративного судочинства України** (далі – КАС України), кожна особа має право в порядку, встановленому цим Кодексом, звернутися до адміністративного суду, якщо вважає, що рішенням, дією чи бездіяльністю суб'єкта владних повноважень порушені її права, свободи або інтереси.

Частина 2 ст. 2 КАС України визначає, що до адміністративних судів можуть бути оскаржені будь-які рішення, дії чи бездіяльність суб'єктів владних повноважень, крім випадків, коли щодо таких рішень, дій чи бездіяльності Конституцією чи законами України встановлено інший порядок судового провадження.

Згідно **ч. 3 ст. 2 КАС України**, у справах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень адміністративні суди перевіряють, чи прийняті (вчинені) вони:

1) на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України;

2) з використанням повноваження з метою, з якою це повноваження надано;

3) обґрунтовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії);

4) безсторонньо (неупереджено);

5) добросовісно;

6) розсудливо;

7) з дотриманням принципу рівності перед законом, запобігаючи всім формам дискримінації;

8) пропорційно, зокрема з дотриманням необхідного балансу між будь-якими несприятливими наслідками для прав, свобод та інтересів особи і цілями, на досягнення яких спрямоване це рішення (дія);

9) з урахуванням права особи на участь у процесі прийняття рішення;

10) своєчасно, тобто протягом розумного строку.

Відповідно до **п. п. 1, 2 Указу Президента України «Про затвердження Положення про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» від 10 вересня 2014 року №715/2014** (далі – «Положення №715/2014»), Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (НКРЕКП), є державним колегіальним органом, підпорядкованим Президентові України і підзвітним Верховній Раді України.

НКРЕКП є органом державного регулювання діяльності у сферах енергетики та комунальних послуг.

НКРЕКП у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України, актами Кабінету Міністрів України, іншими нормативно-правовими актами, а також цим Положенням.

Одним з основних завдань НКРЕКП є, зокрема, збалансування інтересів суб'єктів господарювання, споживачів і держави (п. п. 2 п. 3 Положення №715/2014).

Крім того, **ст. 12 Закону України «Про електроенергетику»** встановлюється, що одними з основних завдань національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики, є, забезпечення проведення цінової та тарифної політики в електроенергетиці в межах повноважень, визначених законодавством; захист прав споживачів електричної і теплової енергії.

Згідно **п. п. 5, 7 п. 4 Положення №715/2014**, НКРЕКП відповідно до покладених на неї завдань: розробляє і затверджує **порядки (методику) формування цін і тарифів** на товари (послуги), що виробляються (надаються) суб'єктами природних монополій та суб'єктами, що провадять діяльність на суміжних ринках у сферах **електроенергетики**, теплопостачання, централізованого водопостачання і водовідведення, перероблення та захоронення побутових відходів, на ринках природного газу, нафти та нафтопродуктів; **установлює ціни (тарифи) на електричну енергію, тарифи на її передачу та постачання.**

Як зазначає **ст. 5 Закону України «Про електроенергетику»**, державна політика в електроенергетиці базується на таких принципах, зокрема, забезпечення захисту прав та інтересів споживачів енергії.

Згідно положень **ст. 1 Закону України «Про засади функціонування ринку електричної енергії України»**, ринок електричної енергії (ринок електричної енергії України) - система відносин, які виникають між суб'єктами ринку при здійсненні купівлі-продажу електричної енергії та/або допоміжних послуг, передачі та розподілі електричної енергії електричними мережами, постачанні електричної енергії споживачам.

Функціонування ринку електричної енергії здійснюється на принципах, зокрема, **недискримінаційного ціноутворення (п. 10 ч. 2 ст. 3 Закону України «Про засади функціонування ринку електричної енергії України»)**.

Звертаємо увагу суду на наступне.

Тарифи на електроенергію, що відпускається населенню, які діють до 01.04.2015 року були встановлені Постановою Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики та комунальних послуг «Про встановлення тарифів на електроенергію, що відпускається населенню» від 23.04.2012 року за №497.

Градація тарифів за даною постановою, яка 01.01.2015 року втрачає чинність, була сформована з урахуванням наявності у житлових будинках кухонних електроплит чи газових плит. Так, споживачів, які використовують електроплити сплачують за електроенергію за нижчими тарифами, ніж ті, які використовують газові кухонні плити.

За новими ж тарифами вищезазначені споживачі будуть сплачувати за житлово – комунальні послуги з постачання електроенергії за однаковими тарифами.

Згідно **ч. ч. 1-2 ст. 12 закону України «Про ціни і ціноутворення»**, державні регульовані ціни запроваджуються на товари, які справляють визначальний вплив на загальний рівень і динаміку цін, мають істотну соціальну значущість, а також на товари, що виробляються суб'єктами, які займають монопольне (домінуюче) становище на ринку.

Державні регульовані ціни можуть запроваджуватися на товари суб'єктів господарювання, які порушують вимоги законодавства про захист економічної конкуренції.

Державні регульовані ціни повинні бути економічно обґрунтованими (забезпечувати відповідність ціни на товар витратам на його виробництво, продаж (реалізацію) та прибуток від його продажу (реалізації)).

Вважаємо, що оскаржуваною постановою було порушено принцип економічної обґрунтованості щодо встановлення тарифів на електроенергію та визначення однакових тарифів для різних категорій населення.

Як зазначалося вище, нормативно-правові акти державного органу не можуть суперечити законам України та іншим законодавчим актам України. Проте, дану норму було порушено Відповідачем при прийнятті Постанови №220.

Тобто, при прийнятті нормативного – правового акту орган державної влади, в даному випадку Відповідач зобов'язаний був враховувати положення діючого законодавства України та виходити з принципів доцільності, ефективності, адекватності та збалансованості інтересів всіх категорій населення.

Як зазначається в програмі уряду нашої держави, реформи в енергетичній галузі, до яких відноситься і підвищення тарифів на електроенергію, передбачають лібералізацію, зокрема, електроенергетичного ринку та перехід на єдині для всіх споживачів принципи ринкового ціноутворення на газ та електроенергію з метою створення стимулів для їх економії і підтримання стійкого економічного розвитку.

Фактично ж те, у який спосіб і на скільки підвищили тарифи, швидше свідчить про наміри уряду за будь-яку ціну виконати вимогу МВФ, аніж про налаштованість на реформи енергетики та комунальних послуг. Кредит, який має надати МВФ влада планує спрямувати на погашення старих боргів і який доведеться з часом віддавати з відсотками, а вже сьогодні мільйони українців повинні сплачувати надмірно високі тарифи за житлово – комунальні послуги.

Будь-яке реформування передбачає план дій. Має бути чітко зрозуміло, куди будуть спрямовані додаткові кошти, які сплачуватиме населення, який це дасть економічний ефект з метою обґрунтування доцільності та ефективності таких дій.

Наразі ж єдиним належним аргументом є те, що Україні треба виконати вимоги МВФ. Це було зроблено для отримання кредиту МВФ за рахунок скорочення дефіциту НАК «Нафтогаз».

Відповідач пояснює, підвищення тарифів тим, що довгий час і за електроенергію, і за газ, і за всі послуги, що пов'язані з газом, населення платило значно менше, ніж коштує виробництво цих послуг. Різниця покривалася з бюджету. Але зараз у часі співпали критичне накопичення цієї різниці, яку бюджет вже не може тягти, і зростання курсу долара. Тому було ухвалене політичне рішення, на якому наполягав і МВФ.

Проте, необхідно звернути увагу суду, що підвищення тарифів було лише однією із рекомендацій міжнародних радників. Серед інших, не менш важливих, - формування прозорих і зрозумілих тарифів, приборкання монополізму у галузі комунальних послуг, а також 100-відсотковий облік цих послуг.

Як приклад, становлення лічильника на газ у багатоквартирному будинку показує, що люди можуть платити утричі менше, ніж за нинішніми «нормами споживання». Встановлення лічильника на тепло, якщо у будинку відрегульована система теплопостачання, показує, що так само в рази може зменшитися плата за опалення.

На додачу до цього, мали бути запроваджені програми, які б стимулювали енергозбереження. Проте, все це потребує відповідних значних зусиль.

На даний час, з усього переліченого виконана лише вимога про підвищення тарифів, що за відсутності програм з енергозбереження та нормального обліку, підвищення тарифів не матиме тих наслідків, на які сподівалася влада.

Тобто, належних економічних обґрунтувань для прийняття оскаржуваної постанови, крім політичних мотивів, не існує. Отже, Відповідачем не було дотримано вимог чинного законодавства України при прийнятті нормативного акту.

Таким чином, беручи до уваги вищевикладене, вважаємо, що Постанова №220 є протиправною, оскільки вона суперечить вимогам чинного законодавства України, а, отже дана постанова повинна бути скасована.

Відповідно до **ч. 6 п. 1 ст. 3 КАС України**, адміністративний позов - звернення до адміністративного суду про захист прав, свобод та інтересів або на виконання повноважень у публічно-правових відносинах.

Відповідно до **п. 3 ст. 8 КАС України**, звернення до адміністративного суду для захисту прав і свобод людини і громадянина безпосередньо на підставі Конституції України гарантується.

На підставі вищевикладеного, керуючись ст. ст. 2, 6, 71, 104-106, 171 Кодексу адміністративного судочинства України,

Прошу:

1. Прийняти адміністративний позов до розгляду.
2. Визнати протиправною постанову Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики та комунальних послуг «Про встановлення тарифів на електроенергію, що відпускається населенню» №220 від 26 лютого 2015 року.
3. Скасувати постанову Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики та комунальних послуг «Про встановлення тарифів на електроенергію, що відпускається населенню» №220 від 26 лютого 2015 року.
4. Судові витрати у справі покласти на Відповідача.

Додатки:

1. Докази сплати судового збору.
2. Копія свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю.
3. Копія Постанови Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики та комунальних послуг «Про встановлення тарифів на електроенергію, що відпускається населенню» №220 від 26 лютого 2015 року.
4. Копія Постанови Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики та комунальних послуг «Про встановлення тарифів на електроенергію, що відпускається населенню» №497 від 23 квітня 2012 року.
5. Копія адміністративного позову з додатками для Відповідача.

18 березня 2015 року

Р.Ю. Кравець